

6. Postní: Palmarum Mt21,1-16; 5.4.2020

Ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého, vítejte na našich bohoslužbách. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Milé sestry, milí bratři, ačkoli jsme fyzicky vzdálení, přesto jsme spojováni jedním Duchem a tak vám zvěstuji milost a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází. Dnešní neděle se tradičně nazývá neděle květnou, tedy palmarum, kdy se připomíná Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Tradičně se čte žalm 118 jeho prvních pár veršů nás uvede nyní do naší bohoslužby:

In. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné! V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost. Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk? Hospodin je při mně, mezi mými pomocníky, spatřím pád těch, kdo mě nenávidí. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata. **Píseň: EZ 118 1,6-8;**

Modlitba *Jedna báseň Magora Jirouse z Labutích písní začíná slovy: "Viš ty Bože vůbec o mně, žes mě zavřel v tomhle domě?" A jinde píše následující: "Kdybychom uměli být sami jenom se svými modlitbami, ale je Bože je mi líto, modlit se nemůžu, neumím to, přece mou prosím neodmítej oraci stručnou: miluji Tě." Tam kde jsme, obraťme svá srdce a své mysli k Bohu v modlitbě tak jak každý umíme.*

Ježíši, náš Spasiteli, v tomto světě ses dočkal slávy jen od opovrhovaných - otevřel jsi chrám těm, před kterými všichni zavírali dveře, těm, kteří potřebovali tvoji pomoc. Ty nevcházíš s armádou ani s represemi, ani se strachem, ty přicházíš jako naděje maličkých. Vítej mezi námi, vítej v našich životech. Rozprostíráme před Tebou svá srdce jako palmové ratolesti, své životy jako roucha, klaníme se před Tebou a voláme "hosanna", Pane spas nás. Ty jsi naše spasení, ty jsi náš život. Veď nás v tomto proměnlivém období smrtelného života, potěšuj nás a svým Duchem, vlévej svůj nekonečný pokoj a nehynoucí život. Amen

PRVNÍ ČTENÍ ŽALM 118: 17-29

PÍSEŇ EZ 324 Pane, ty jsi hoden chvály

EVANGELIJNÍ ČTENÍ Mt 21,1-16

Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřeba.‘ A ten člověk je hned pošle.“ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: ‚Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘ Učedníci šli a učinili,

co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby,‘ ale vy z něho děláte doupeř lupičů.“ i přistoupili k němu v chrámě slepi a chromí, a on je uzdravil. Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: ‚Z úst nemluvnátek a kojenců připravil sis chválu?‘“

Minulý rok jsme v postní době s pražským sborem Mikrochór byli na zájezdu v Římě. Kde jsou ty časy! Zpívali jsme mimo jiné čtyři moteta k postnímu období francouzského hudebního skladatele Poulenca. Na jednu z těchto čtyř skladeb v poslední době mnoho vzpomínám. Jmenuje se: Timor et tremor – strach a třesení. Text původně kompiloval z několika žalmů a zhudebnil středověký skladatel Orlando di Lasso a zní takto: „Hrůza a třas se přese mě převalily a tma mě přepadla, smiluj se nade mnou, Pane, smiluj se nade mnou, neboť má duše v tebe doufá. Slyš, Pane, mou modlitbu, neboť jsi mé útočiště a má silná pomoc. Pane, k tobě volám a nebudu zatracen.“

Minulý rok touto dobou v Římě jsme tento text zpívali jako kulturně zajímavou hudební útěchu k zamyšlení v postní době. V postní době se lidé mají usebrat a rozjímat nad utrpením, protože se to tak dělá, protože se to tak sluší. Kdo by to byl řekl před rokem, že slova tohoto textu budou tak aktuální dnes. Že většina lidí bude mít tak akutní strach z budoucnosti, jako mají lidé dnes. My jsme přece nikdy nevěděli, co nás čeká za rohem, tak co tak najednou. Postní doba najednou získává zcela reálně hmatatelný rozměr. Utrpení, o kterém jsme my v prvním světě v posledních desetiletích jen tak uvažovali v rámci altruismu zvýšeného postním obdobím, se nyní stalo realitou. Anebo ne? Nebo se tou realitou stal strach? A co s námi tento strach dělá? Někdo pod ním tuhne, někdo se schová, jiný se aktivuje.

Teoretické řeči nyní zní chabě. Co říct z kazatelny v době jako je tato? Jak si člověk vůbec může dovolit otevřít ústa? Anebo je má právě v této době otevřít a zvolat z plna hrdla z hloubi srdce: Hosanna!

Zástupy volají „Hosanna“. Víte, ono to „Hosanna“ je něco docela jiného než „Haleluja“. Haleluja

je pokřik chvály, znamená to doslova halelu-Chvalte Jah-Hospodina. Zástupy v Jeruzalémě ale nevolali „Chvalte Hospodina“. Volali Hošianna – Spas nás. Tedy Pomoc! Rozkazovací způsob Hošia je ze stejného kořenu jako Ješua, tedy spása, či vlastní jméno Ježíš nebo Mašiach, tedy mesiáš, tedy pomazaný, tedy spasitel, latinsky: salvator. Ono Hosanna, ze Žalmu 118, který zástupy kladoucí ratolesti k nohám Ježíšovým skandují, se objevuje ve verši 25 a v ekumenickém překladu zní: „**Prosím, Hospodine, pomoz!**“ Kde se z volání o pomoc staly výkřiky chvály?

Právě na takzvanou květnou neděli, nebo v zahraničí se této neděli říká neděle palem, podle palem a ratolestí, které si věřící nosí do kostelů k požehnání - a slaví se týden před velikonoce. Slaví se na památku dne, kdy do Jeruzaléma podle předpovědi proroka Zacharjáše vjel od východu na oslici s oslátkem, král maličkých, který změnil volání o pomoc v chvalozpěv. Nenechal si vybudovat vítězný oblouk a neprojel jím s vojskem vyrovnaným v jednom šiku, nezjevili se andělé a nezpívali Haleluja, **vyrojili se maličci a zpívali Hosanna**. Kde je hranice volání o pomoc a chválou - a není náhodou tou největší chválou volání o pomoc. Tou důvěrou – právě tím spolehnutím.

Ačkoli se jednalo částečně o parodii na slavné vjezdy římských císařů do obléhaného území, jako když defilují vojáci lidové armády, Ježíšovým cílem nebyl ani královský palác, ani Pilátovo sídlo, nepřišel s defenestrací ani převratem. Cíl tohoto průvodu byl shodný s cílem žalmu, který zpívaly zástupy „Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte“ zpívá se ve verši 27. Kde je svátek, tam musí být i oběť a ta se odehrává v chrámu. Jenže z chrámu je grand-bazar a tržiště. Ti, kteří za chrám zodpovídali, ti kdo Ježíši měli jít vstříc z chrámu a vítat ho jako syna Davidova, který přichází se svojí záchranou ve jménu Páně, který směřuje k rohům oltáře, aby zde přinesl oběť nejvyšší - ti se nad Ježíšem pohoršují a mají strach z kontaminace chrámu. Chrám musí být bez kontaminace nečistotou a ta se přenáší dotykem. My se bojíme kapénkové nákazy, Izrael se bál dotyku - vždyť ani my si už ani ty ruce nepodáme. Vedle kontaminace nečistoty dotykem dále do chrámu nesměli lidé chromí, slepí, hluchí, eunuši a jim podobní, ti vždy jen postávali na nádvořích, asi na onom tržišti a žebrali, dovnitř ale nesměli. To, co my nyní nazýváme jako očištění chrámu bylo velekněžskými a zákoníky vnímáno jako velmi kruté znesvěcení. Slepí a chromí obklopili Ježíše v chrámu a on je uzdravil.

Představuji si, jak se asi ti chrámoví služebníci pohoršovali: Pche “Hosanna Synu Davidovu”, kdo to kdy slyšel! Taková nestydatost. Poté, co se tak předvedl v chrámovém nádvoří, když jako šílenec vtrhl mezi prodáváče obětních zvířat a směnárníky. To je strašné znesvěcení. Slušné lidi vyhodí a otevře dveře lůze. On si snad myslí, že je jako Mesiáš? “Hosanna Synu

Davidovu”, volají děti v Jeruzalémském chrámu. “Ježíši”, říkají velekněží a zákoníci, “vidíš, co za nepořádek nám tu ve svatém chrámu děláš? Co to je za humbuk? Nejen, že tu křičí děti věci, kterým nerozumí, ale navíc jsi vpustil do chrámu lidi, kteří tu nemají co pohledávat. Chromí a slepí. Kdo to kdy viděl?! V Zákoně je jasně psáno, že chrám je místem krásy a oddělené čistoty, má zrcadlit dokonalost a krásu boží. Pro lidi kteří tuto svatost neodráží, zde není místa! Zákon Boží zní jasně, je třeba nazývat nečistotu nečistotou. Chromé, slepé a spratky pokřikující rouhavé věty,- v chrámu nechceme! - Vždyť nám tu ten náš svatý chrám dočista kontaminuje!”

Kdo má co pohledávat v chrámu? Maličci, kteří dávají vše co mají. Je to moment těch nejvíce pokorných v první linii. Kdo by si před měsícem představil, že ocení práci uklízeček. Kdo před měsícem myslel na prodavačky. Kdo se před měsícem modlil za popeláře. Ani jsme si na ně nevzpomněli. Sociální pracovníci. Řidiči, Maličci jsou nyní oslavováni spolu s Kristem, který na oslu jede vstříc svému trůnu, aby se ujal vlády. Děti mu pod nohy kladou palmové ratolesti a jiní svá roucha, nebo snad roušky, svůj čas, svoji dezinfekci. Přinesme to vše k jeho svatým nohám. A volejme “**Hosanna – spas nás nyní, syne Davidův, Přijď se svojí spásou. Zachraň nás.**” Co více můžeme říct, než “Hosanna synu Davidovu, požehnaný, který přichází ve jménu Páně, Hosanna na výsostech”. Jak ty texty najednou dostávají nový rozměr. Ta slova tu jsou už mnoho století, ale mění se doba, měníme se my. Najednou rozumíme onomu Hosanna a proč je zároveň prosbou o pomoc a zároveň radostným vítáním spásy ve víře. Když je člověku blbě, je fajn se vrátit do minulosti a vzpomenout si na to dobré, co v minulosti zažil, kde viděl boží stopy ve svém životě. Tak žalmista povzbuzuje: V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost. Hospodin je při mně, nebojím se. Takže až vás zase bude přepadat hrůza a děs, přidejte se k zástupu uklízeček a **zpívejte Hosanna**.

Píseň: Sv 10 a v přímluvách Přijď království tvé 280, Modlitba: Otče Náš

Slovo poslání Žd 10, 19-24

Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratří, odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. A Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.

POŽEHNÁNÍ

Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘

PÍSEŇ 636 Z TVÉ RUKY

